

Cicaiskola

Egyszer, amikor a testvérem három éves volt, akkor történt egy érdekes eset.

Olyat mondott, amire nem számított volna senki. Azt mondta nekem, hogy a cicák, amikor nincsenek otthon, akkor nem vadásznak, hanem tanulnak a cicaiskolában, csak kevesebbet, mint mi. Nem is ők szerzik az egeret, hanem az iskola dolgozói. Vannak örök, akik nézik, mikor érnek haza a diákcicák gazdái. Abban a pillanatban, ahogy értesítik őket, uzsgyi mennek haza a családhoz egy megfogott jószággal. Amikor ezt elmondta, elgondolkodtam, hogy lehet, hogy igazat mond. Másnap reggel, amikor elmentünk otthonról az Édes ráncigálni kezdte Sütit, hogy siessenek az iskolába, mert el fognak késni. Pont ahogy beértek, azonnal becsengettek. Éppen az első órában bejelentette a tanító, hogy másnap dolgozatot fognak írni egerészésből. Süti elkezdett a szünetben félni a dolgozat miatt, Édes a tegnapi emberbeszéd órai dolgozat kiosztása miatt aggódott. Nem volt oka, mert ő ötösre írta, a többiek meg négyest vagy négyes alát, Süti meg ötös alát írt. A folyóson Édes összeütközött az egyik barátjával és együtt mentek ki az udvarra. Egyszer csak arra sétált egy nagytestű kutya, ami megtámadta. A cicák nehezen, de elkergették az állatot. Ekkor ujjongás törte meg az iskola csendjét.

– Ezaz! - kiabálták a gyerekek.

– Hurrá! - örültek a dolgozók.

Csak úgy zengett az egész iskola. Óra elején mindenki arról beszélt, mi történt az udvaron. Délután, amikor elmentek az iskolából és hazaértek, gyakorolni kezdtek a másnapi dolgozatra. Amikor anya hazaért a munkából Süti egyből bekucorodott az ölébe. Amikor mi is hazaértünk, első dolgom az volt, hogy megszeretgessem őket. Este mindkettő cica aludni tért, Édes a székre, Süti a kosárba.

Nap, mint nap elmentek tanulni a cicasuliba. Szerezték az ötösöket és a barátokat.

Jelige: Suttogó